Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Nr. 13. Warszawa, 10 marca 1936 r. Rok XVIII

T R E Ś Ć:

SPRAWY OGÓLNE I OSOBOWE.

54.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 lutego 1936 r. Nr. P. 4/4/1/35, o należnościach osób, uczestniczących w dochodzeniu służbowem lub w postępowaniu dyscyplinarnem przeciw pracownikom przedsiębiorstwa „P. K. P.", oraz o kosztach postępowania dyscyplinarnego.

Na podstawie § 66 ust. (1) i § 99 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o stosunku służbowym pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P." (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 23) zarządzam, co następuje:

§ 1. (1) Osobom, wezwanym w toku dochodzenia służbowego lub postępowania dyscyplinarnego na podstawie § 17 ust. (5) i (6) lub § 24 rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 stycznia 1934 r. Nr. P. U. I. 4/1, o organizacji komisyj dyscyplinarnych i o postępowaniu dyscyplinarnem przeciw pracownikom przedsiębiorstwa „P.K.P." (Dz. Urz. M. K. Nr. 4, poz. 25) w charakterze świadków lub biegłych, przysługują z tytułu ich stawiennictwa oraz podróży w celu stawiennictwa lub w celu wykonania czynności biegłego, należności następujące:

1) pracownikowi przedsiębiorstwa „P.K.P." poza uposażeniem (wynagrodzeniem):

a) etatowemu, stałemu, praktykantowi, — należności, przysługujące w razie podróży służbowej na podstawie rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 21 sierpnia 1934 r., Nr. P. 6/38/15/34, w porozumieniu z Ministrem Skarbu, o należnościach pracowników przedsiębiorstwa „P.K.P." w razie pełnienia czynności poza zwykłem miejscem służbowem i w przypadkach przeniesienia (Dz. Urz. M. K Nr. 29, poz. 166) na warunkach, określonych w tem rozporządzeniu;

b) umownemu, otrzymującemu miesięczne wynagrodzenie (kontraktowemu), — należności, przysługujące w razie podróży służbowej na podstawie i na warunkach umowy o pracę;

c) umownemu, pobierającemu dzienne wynagrodzenie (czasowemu), — należności, przysługujące w razie podróży służbowej na podstawie zarządzenia Ministerstwa Komunikacji z dnia 28 sierpnia 1934 r., Nr. P. 6/31/14/34, o należnościach pracowników umownych, dziennie płatnych (czasowych) przedsiębiorstwa „P.K.P." w razie podróży lub delegacyj poza

stałe miejsce pracy (Dz. Urz. M. K. Nr. 29, poz. 179) lub na podstawie umowy o pracę i na warunkach przytoczonego zarządzenia lub umowy o pracę;

2) funkcjonarjuszowi państwowemu (stałemu, prowizorycznemu lub kontraktowemu), zawodowemu wojskowemu, sędziemu lub prokuratorowi, oficerowi lub szeregowemu Policji Państwowej albo Straży Granicznej — należności, przysługujące w razie podróży służbowej na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r. o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsce służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 320) lub na podstawie umowy o pracę, na warunkach, określonych w tem rozporządzeniu albo w umowie o pracę;

3) osobie, niepozostającej w stosunku służbowym, wymienionym w pkt. 1) lub 2), :

a) zwrot poniesionych niezbędnych kosztów przejazdu w wysokości, nieprzekraczającej ceny biletu kolejowego klasy trzeciej za daną odległość w obie strony w pociągu osobowym, bez względu na rodzaj środka lokomocji; jeżeli kilku świadków korzystało z jednego pojazdu na wspólny koszt, należy przyznać każdemu świadkowi część kosztów na niego przypadających;

b) strawne w wysokości, nieprzekraczającej kwoty 10 zł, jeżeli odległość miejsca zamieszkania lub pobytu osoby wezwanej do miejsca, do którego ją wezwano, wynosi najmniej 25 km;

c) zwrot zarobku, utraconego wskutek stawiennictwa, który przysługuje świadkowi, żyjącemu z zarobku dziennego; biegłemu zaś — jedynie w razie nieprzesłuchania go.

(2) Powołując biegłego, niepozostającego w stosunku służbowym, wymienionym wyżej w ust. (1) pkt. 1) lub 2), należy umownie określić jego wynagrodzenie za pracę.

§ 2. (1) Obrońca przybrany (z wyboru) oraz obrońca z urzędu w razie podróży na rozprawę dyscyplinarną, wyznaczoną poza siedzibą służbową obrońcy, ma prawo do należności, przysługujących w razie podróży służbowej w myśl rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 21 sierpnia 1934 r., Nr. P. 6/38/15/34, w porozumieniu z Ministrem Skarbu, o należnościach pracowników przedsiębiorstwa „P.K.P." w razie pełnienia czynności poza zwykłem miejscem służbowem i w przypadkach przeniesienia (Dz. Urz. M. K. Nr. 29, poz. 166) na warunkach, określonych w tem rozporządzeniu.

(2) Obrońca, będący urzędnikiem Ministerstwa Komunikacji, w razie podróży na rozprawę dyscyplinarną, wyznaczoną poza siedzibą służbową obrońcy, ma prawo do należności, przysługujących w razie podróży służbowych w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 marca 1934 r o należnościach w razie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem oraz w razie przeniesienia na inne miejsca służbowe (Dz. U. R. P. Nr. 35, poz. 320) na warunkach, określonych w tem rozporządzeniu.

§ 3. Obwiniony, którego w postępowaniu dyscyplinarnem uwolniono od winy i kary, ma z tytułu podróży na rozprawę dyscyplinarną prawo do zwrotu kosztów przejazdu w myśl rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 21 sierpnia 1934 r., Nr. P. 6/38/15/35, w porozumieniu z Ministrem Skarbu, o należnościach pracowników przedsiębiorstwa „P.K.P." w razie pełnienia czynności poza zwykłem miejscem służbowem i w przypadkach przeniesienia (Dz. Urz. M. K. Nr. 29, poz. 166) na warunkach, określonych w tem rozporządzeniu.

§ 4. (1) Osoba, ubiegająca się o przyznanie należności, o których mowa w § 1 — 3, winna uzyskać od prowadzącego dochodzenie służbowe lub przewodniczącego komisji dyscyplinarnej zaświadczenie, stwierdzające stawiennictwo w charakterze świadka lub spełnienie powinności biegłego oraz określające czas od chwili stawienia się do chwili zwolnienia.

(2) Należności, określone w § 1 ust. (1) pkt. 3) i ust. (2), wypłaca się niezwłocznie po przedstawieniu zaświadczenia, o którem mowa w ust. (1).

§ 5. (1) Do kosztów postępowania dyscyplinarnego w rozumieniu § 58 ust. (3) rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 30 stycznia 1934 r., Nr. P. U. I. 4/1, o organizacji komisyj dyscyplinarnych i o postępowaniu dyscyplinarnem przeciw pracownikom przedsiębiorstwa „P.K.P." (Dz. Urz. M. K. Nr. 4, poz. 25) zalicza się:

1) jako wydatki na doręczenie wezwań i innych pism, wydatki, poniesione od dnia wdrożenia postępowania dyscyplinarnego do dnia uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego, a mianowicie:

a) wydatek, poniesiony na przesłanie wezwania (pisma) do oskarżonego, obrońcy lub świadka, powołanego na wniosek oskarżonego lub obrońcy, jeżeli wezwanie (pismo) przesłano pocztą;

b) kwotę gr. 50 za wysłanie woźnego (umyślnego) do mieszkania odbiorcy (oskarżonego, obrońcy lub świadka, powołanego na wniosek oskarżonego lub obrońcy) z wezwaniem (pismem) w celu doręczenia, jeżeli doręczenie wezwania (pisma) odbiorcy podczas służby nie jest możliwe, a odległość jego mieszkania od siedziby władzy wzywającej lub od końcowej stacji, do której wezwanie (pismo) przesłano, przekracza 1 km.;

2) jako diety i koszty podróży świadków i biegłych — kwoty, wypłacone na ten cel świadkom i biegłym, powołanym na wniosek oskarżonego lub obrońcy, a w razie skazania oskarżonego za występek służbowy, popełniony z chęci zysku, — również powołanym na żądanie rzecznika dyscyplinarnego, z tem ograniczeniem, że koszt przejazdu świadka lub biegłego, niebędą-

cego pracownikiem przedsiębiorstwa „P.K.P.", przyjąć należy w wysokości, obliczonej według taryfy ulgowej, przysługującej pracownikom przedsiębiorstwa „P. K. P.".

3) jako diety i koszty podróży obrońcy przybranego (z wyboru) — kwotę, wypłaconą obrońcy z wyboru tytułem diet i kosztów przejazdu.

(2) Koszty postępowania dyscyplinarnego potrąca się z należności, wynikających ze stosunku służbowego lub emerytalnego na zasadach ogólnych. Koszty te umarza się, jeżeli po rozwiązaniu stosunku, skazanemu nie przysługują z tytułu tego stosunku żadne należności albo, jeżeli potrącenie jest niedopuszczalne.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

55.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 lutego 1936 r. Nr. P. 6/27/7/36, o uposażeniu pracowników, których jako emerytów powołano do służby czynnej.

Na podstawie § 14 ust. (1) i (2) oraz § 50 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnem i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „P.K.P." (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 74) w brzmieniu ustalonem w § 1, pkt. 7), rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 grudnia 1935 r. o zmianie niektórych przepisów, dotyczących zaopatrzenia emerytalnego i odszkodowania za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „P.K.P." (Dz. U. R. P. Nr. 95, poz. 594) zarządzam, co następuje:

§ 1. (1) Emeryci, powołani do służby na podstawie § 14 ust. (1) i (2) przytoczonego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. otrzymują uposażenie, odpowiadające pobieranemu ostatnio uposażeniu w czynnej służbie, a mianowicie:

1) emeryci, z którymi rozwiązano stosunek służbowy po dniu 1 lutego 1934 r., otrzymują uposażenie zasadnicze i zasiłek wyrównawczy, pobierany ostatnio w służbie czynnej, oraz dodatek lokalny i funkcyjny na warunkach, ustalonych dla pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P.";

2) emeryci, z którymi rozwiązano stosunek służbowy przed dniem 1 lutego 1934 r., lub z dniem 1 lutego 1934 r., otrzymują uposażenie zasadnicze i zasiłek wyrównawczy, jaki otrzymaliby, gdyby w dniu 1 lutego 1934 r. pozostawali na służbie i nie zajmowali stanowisk, do których przywiązany jest dodatek funkcyjny: dodatek funkcyjny i lokalny przysługuje w tych przypadkach na warunkach ustalonych dla pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P.", przyczem do przyznanego zasiłku wyrównawczego stosują się postanowienia § 41 ust. (5) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „P.K.P." (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 24);

(2) Postanowienia ust. (1) mają również zastosowanie do emerytów powołanych ponownie na służbę w okresie od 1 lutego 1934 r. do 30 grudnia 1935 r.

(3) W razie ponownego rozwiązania stosunku służbowego, podstawę wymiaru zaopatrzenia emerytalnego stanowi uposażenie zasadnicze, należne w ostatnim miesiącu przed ponownem rozwiązaniem stosunku służbowego, oraz ustalony okres wysługi emerytalnej; jeżeli jednak obliczone w ten sposób zaopatrzenie emerytalne byłoby niższe od zaopatrzenia emerytalnego, przyznanego przed powołaniem emeryta do służby czynnej, otrzymuje on zaopatrzenie emerytalne w pierwotnej wysokości;

(4) Postanowienia ust. (3) mają również zastosowanie przy wymiarze zaopatrzeń wdów i sierot po pracownikach, których jako emerytów na podstawie § 14 ust. (1) i (2) przepisów emerytalnych powołano do służby czynnej.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 30 grudnia 1935 r.

56.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 14 lutego 1936 r., Nr. P. 6/55/6/36, w sprawie zmiany zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 24 grudnia 1935 r., Nr. P. 6-55/86/35, o przejazdach i przewozach ulgowych na P. K. P. dla pracowników P. K. P. i ich rodzin (Dz. Urz. M. K. Nr. 49, poz. 256).

Na podstawie § 13 pkt. 3) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr. 4, poz. 24) oraz § 38 ust. (2) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 28 stycznia 1934 r. o zaopatrzeniu emerytalnem i odszkodowaniu za nieszczęśliwe wypadki pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 74) zarządzam, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 24 grudnia 1935 r., Nr. P. 6/55/86/35 w sprawie zmiany „Przepisów o przejazdach i przewozach ulgowych na P. K. P. dla pracowników P. K. P. i ich rodzin" (Nr. A 6) (Dz. Urz. M. K. Nr. 49, poz. 256) wprowadza się zmiany następujące:

1) pkt. 3) § 1, począwszy od słów: „Przejście do klasy wyższej", aż do słów: „przed rozpoczęciem podróży, otrzymuje brzmienie:

„Przejście do klasy wyższej z biletem ulgowym jest dozwolone za dopłatą różnicy cen odnośnych biletów, obliczonej według tabeli opłat ulgowych, jeżeli dowód tożsamości osoby podróżnego (pracownika, emeryta, członka rodziny) uprawnia do przejazdu w klasie wyższej; natomiast według tabeli opłat normalnych, jeżeli dowód tożsamości nie daje prawa do ulgo-

wego przejazdu w klasie wyższej. W obu przypadkach dopłaty uiszcza się bądź w pociągu, bądź w kasie biletowej. Przejście do klasy wyższej z biletem bezpłatnym jest dozwolone za uiszczeniem różnicy cen odnośnych biletów na przejazd jednorazowy, obliczonej według tabeli opłat normalnych, przyczem posiadany bilet bezpłatny uważa się za bilet normalny danej klasy";

2) po zdaniu drugiem, pkt. 4) § 1, rozpoczynającem się od słów: „W przypadkach posiadania biletu", wstawia się następujące zdania:

„Przejście do pociągu pośpiesznego z biletem ulgowym, ważnym na pociągi osobowe, jest dozwolone za dopłatą różnicy cen odnośnych biletów, obliczonej według tabeli opłat ulgowych. Dopłaty pobiera się bądź w pociągu, bądź w kasie biletowej".

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

SPROSTOWANIE.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 14 lutego 1936 r., Nr. P. 4/4/2/36 (Dz. Urz. M. K. Nr. 10, poz. 45), w § 1 pkt. 1) wstawia się zamiast wyrazów „kary dyscyplinarne nagany, wymienione w § 66 ust. (1) pkt. 1)" wyrazy „kary dyscyplinarne, wymienione w § 66 ust. (1) pkt. 1. 2 i 3".

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 82006. 10.III.36. 8800.

WARUNKI PRENUMERATY. Prenumeratę przyjmuje Administracja Wydawnictw M. K. (Warszawa, ul. Chałubińskiego Nr. 4, pokój Nr. 123, II p., telefon Nr. 8-26-28. Konto czekowe P. K. O. Nr. 30.658). Prenumerata wynosi rocznie 8 zł, kwartalnie 2 zł. Cena każdego numeru 50 gr.

Prenumeratę wpłacać należy przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności.

Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacyj spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Poszczególne numery są do nabycia w Administracji Wydawnictwa M. K. lub w składnicach Dyrekcyj Okręgowych Kolei Państwowych.